

Nīkrāces pamatskolas 7. klases piedzīvojumi dabā

Nīkrāces pagastā ir daudz skaistu vietu un aizsargājamo dabas objektu, neskatoties uz biotopu. Lai arī citas skolas uzzinātu, cik skaits ir Nīkrāces pagasts, Nīkrāces pamatskolas 7. klase aicina doties ceļojumā. Mūsu klase jau sen sapņoja, ka visi kopā varētu atpūsties un pavadīt skaistu dienu. Nu tas ir piepildījies. Zēni izteica domu, ka nekur tālu prom nebrauksim, bet tuvāk iepazīsim paši savu pagastu. Lai varētu apskatīt pēc iespējas vairāk, izvēlējamies velopārgājienu. Mūsu pārgājiena mērķis bija izziņāt dabu, apskatīt raksturīgākās ainavas, biotopus, novērot augus un dzīvnieku dabas apstākļus, kā arī izglītoties dabas aizsardzības jautājumos. Vienā dienā visu Nīkrāces pagastu apskatīt nevaram, tādēļ izvēlējamies vienu posmu, kas atbilda mūsu mērķiem. Visi kopā sastādījām velopārgājiena maršrutu, kura garums bija 30 km. Velopārgājiena sākumā mēs redzējām kultivētās ganības, kurās aug dažāda veida zālāji un arī savvaļas puķes. Ganībās ganās govīs ar šopavas dzimušajiem teliņiem. Ceļojuma sākumā mēs braucām pa grantētu ceļu, tālākais ceļš veda pa pļavu ceļiem, taciņām, meža ceļu, bet mājupceļā braucām pa asfaltētu ceļu. Ļoti skaistas bija dabīgās pļavas un pļavas meža ielokos. Šajās pļavās varējām redzēt daudz dažādu augu, kurus ikdienā redzam maz. Daudzi no šiem augiem ir indīgi, aizsargājami, vai ārstnieciski. Nīkrāces pagastā atrodams viens no Latvijas 50 lielākajiem dižakmeņiem. Tā apkārtmērs sasniedz 21 metru un augstums 1,7 metrus. Sudmalkalnu dižakmens atrašana var būt vesels piedzīvojums, jo apkārtējā teritorija parūpējusies par to, lai

akmeni sasniegtu tikai patiesi mērķtiecīgie. Akmens ir samērā dziļi iegūlis zemē, un to sedz sūnas. Vietējie iedzīvotāji uzskata, ka Sudmalkalnu akmenim piemīt pozitīva enerģija. Par šī apgalvojuma patiesumu iespējams pārlicināties katram pašam, uzmeklējot labi noslēpušos akmeni un mēģinot sajukt tā enerģiju. Vēl apskatījām Ātro kalnu, Gobdziņu klinti un alu, Zoslēnu gravu un Šķerveļa akmeni. Pie atsevišķiem apskates objektiem bija ļoti grūti piekļūt. Taciņas ir aizaugušas ar zāli, kas garāka par cilvēku un krūmiem. Šīs vietas labāk apskatīt pavasarī, rudenī vai, braucot ar laivu pa Ventu. Mūsu velopārgājiens bija ļoti izdevies. Zēniem patika gan braukšana, gan pastaigas kājām un apskatītās vietas. Kolektīvs vēl labāk sadraudzējās, viens otram palīdzēja dažādās situācijās, un visi bija gandarīti par pārgājiena laikā iegūtajām zināšanām. Skolēni bija priecīgi – Nīkrāce ir ļoti skaista un katram iesakām to apskatīt!

Teksts un foto: Nīkrāces pamatskolas skolotāja Mārīte Vanaga